

อมิตา ศุจิพิศุทธิ 2562: การรับรู้ของผู้ปกครองถึงผลเสียจากการใช้ Mobile Device ของ
เด็กอายุ 2-5 ปี ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และสารสนเทศ) สาขาวิชา
นิเทศศาสตร์และสารสนเทศ ภาควิชา นิเทศศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ เข็นจะบกุ ปช.ค.
104 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยและ
ลักษณะการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อการใช้ Mobile Device ของเด็กอายุ 2-5 ปี (2) การ
รับรู้ของผู้ปกครองถึงผลเสียจากการใช้ Mobile Device ของเด็กอายุ 2-5 ปี กลุ่มตัวอย่าง คือ
ผู้ปกครองที่ให้ Mobile Device เด็กเล่น อายุระหว่าง 2-5 ปี จำนวน 400 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยแบบ T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์
สหสัมพันธ์โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า (1) ลักษณะทาง
ประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ของผู้ปกครองถึงผลเสียจากการใช้ Mobile Device ของ
เด็กอายุ 2-5 ปีแตกต่างกัน (2) ลักษณะการเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของ
ผู้ปกครองถึงผลเสียจากการใช้ Mobile Device ของเด็กอายุ 2-5 ปี และ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเล่น
Smartphone ก่อนวัยอันควรมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของผู้ปกครองถึงผลเสียจากการใช้ Mobile
Device ของเด็กอายุ 2-5 ปี ดังนั้น ผู้ปกครองและครอบครัวสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐาน ในการ
สอดส่องดูแลและหาแนวทางป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กเล่น
Mobile Device อายุ 2-5 ปี ให้เกิดการประสิทธิผลสูงสุดสำหรับเด็กเล็ก